

Anmeldelse. To unge debutanter sætter puslespilsbrikker sammen til en lidt vaklende fortælling om egoisme, vold, realitetsfornægtelse og selvbedrag. Det er i perioder lidt magert og utroværdigt.

RENSBORG. Den tyske dramatiker Helmut Krausser fik sit helt store gennembrud med den dystre farce »Lederfresse« i midten af 1990'erne. Med alt det engelsksprogede teater, der bliver oversat til dansk, er dette en af de forestillinger, man kan undres sig over aldrig har fundet vej til de danske teatre. Helmut Krausser er et ubeskrevet blad i Danmark, og det sætter blot påstanden om, at Tyskland for tiden er in i Danmark lidt i relief.

For her er vedkommende teater, der samtidig rammer nutidige temaer. I »Lederfresse« afklædes et moderne parforhold, hvor det enkelte menneske lider af en ensomhed. Det handler om mennesker, der tager afsked med en verden, som de opfatter som haltende og utilstrækkelig. Mennesker, der forsøger at opbygge et modsvar til den eksisterende verden, og svaret bliver en eskalation af vold.

Landestheater satser offensivt og har taget »Lederfresse« på plakaten med to af teatrets nye, unge skuespillere, Michael Kientzle og Yevgenia Korolov, i rollerne som »han« og »hun«. Slet og ret.

Instruktøren Christopher Haninger har valgt en minimalistisk udgave af originalen, uden at der dog mangler noget. Der zoomes derimod ind på de væsentlige budskaber om mennesker i en kronisk angsttilstand, der udmønter sig i en fornægtelse af virkeligheden, en simulation med masker og alskens bizarre mutationer. Det er det moderne samfunds fernis, der krakelerer. Helmut Krausser har et sted selv formuleret baggrunden for sine forestillinger: »Dyret er mere ærligt end mennesket«.

»Lederfresse« fortæller om en unormal nat hos et måske temmelig normalt par. En ung mand, der drømmer om at bryde igennem som forfatter, venter på at bryde ud fra normaliteten ved at imitere sit filmikon fra »The Texas chain saw massacre«. Den lettere alkoholiserede kæreste kommer hjem fra arbejdet med en fyreseddel i hånden. Han er den rene aggression, hun er en underlig resignation.

Utroværdigt

I opsætningen på Landestheater er hans forhold til filmen og fiktionen dog underspillet og i stedet fremhæves en isoleret person, der har forvrængede forestillinger om verden udenfor. Michael Kientzle spiller sin figur tilstrækkelig aggressivt, men hans figur får et lidt utroværdigt modspil af Yevgenia Korolov, der giver os et underligt køligt grin, jeg ikke rigtig ved, hvordan jeg skal

Det er vist meningen, det skal være tragikomisk, men nogle gange tipper forestillingen »Lederfresse« lidt. Selve manuskriptet giver dog masser af stof til eftertanke.

Zombie-teater

FOTOS: LANDETHEATER

Scenografien er rød, og man ikke ligefrem bebrejde »Lederfresse« for at være blodfattig. De to medvirkende er Michael Kientzle og Yevgenia Korolov.

tyde. Og som heller ikke virker overbevisende. Sammen sætter de puslespilsbrikker sammen til en til tider humoristisk fortælling om egoisme, vold, realitetsfornægtelse og selv-

bedrag. Men i perioder er det lidt magert, hvad vi bliver budt af zombie-teater, og man glæder sig lidt, da det endelig er slut. Der er flere steder, hvor kæden hopper af,

hvor humor blandes så meget sammen i en grød af motorsavsmassakre og en diffus iscenesættelse, at det hele bliver lidt for vaklende.

Over 16 år

Stykkets to personer ender med at isolere sig selv i en kamp mod politiet, der barrikaderer lejligheden, efter at »han« er gået bersærk med en motorsav. Der bliver kastet øl ind i lejligheden til de to, som når terrorister skal fodres, indtil de stormes. Man skal være forberedt på lidt af hvert, for i sagens natur er det ikke naturalisme, der udspilles her.

Der er chance for at se forestillingen igen i Rendsborg Teater (28. september og 3. oktober), Slesvig Teater (29. september og 9. oktober) og i Flensborg Teater (på torsdag, den 22. september samt 2. og 19. oktober). Flere af forestillingerne spiller om formiddagen og henvender sig unge i gymnasiealderen. Den anbefalede minimumsgrænse er 16 år.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Lederfresse – af Helmut Krausser. Instruktion: Christopher Haninger Premiere på Rendsborg Teater lørdag aften.

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Tjek på de historiske fakta

Anmeldelse. Tysklærer fra Århus udsender spændingsroman, der sætter Berlin ind i et fremragende historisk perspektiv.

ÅRHUS. Karsten S. Mogensen har skrevet en fantastisk god spændingsroman, som starter i Århus og forsætter i Berlin. Hvis du interesserer dig for Berlin og Anden Verdenskrig, vil du synes godt om bogen. Umiddelbart tror jeg dog, at bogen appellerer mest til mandlige læsere på grund af det historiske emne.

Det var en fornøjelse at læse om kendte og ukendte steder i Århus og i Berlin, hvor jeg har boet et par år. Bogen er ikke en »pageturner« (en bog som man ikke kan lægge fra sig). Dertil er der lidt for mange informationer og personer med, så det er nødvendigt med pauser undervejs til at fordøje læsningen.

Bogen har en flot forside med hagekors og Brandenburger Tor. Selve resuméet på bagsiden af bogen virker dog lidt ungdomsbog-agtig – og hvis det kun var det, som jeg havde læst – havde jeg nok ikke valgt at læse og anmelde bogen.

Tænkte på

»Der Untergang«

Hovedpersonen og læreren Klaus har vist en del til fælles med forfatteren Karsten S. Mogensen, der underviser i tysk og billedkunst som folkeskolelærer, og bor også i en villa i Århus-forstaden Højbjerg.

Han har tidligere skrevet en ungdomskrimi om tyske flygtninge i Århus. Mogensen har været i Berlin for at foretage research til bogen. Han har også læst mange bøger og klipper om Tyskland 1933-1945 for at få korrekte historiske fakta med i bogen.

Karsten S. Mogensen beskriver her kampe natten til den 2. maj 1945. Jeg har selv læst historie og ville derfor selv tjekke de historiske fakta. Og her er det i orden – for byen Berlin ved general Helmuth Weidling kapitulerer først senere på dagen den 2. maj 1945 til de russiske styrker. Et indslag som også kan ses i den tyske storfilm fra 2004 »Der Untergang«, som jeg tit tænkte på, mens jeg læste bogen.

Ikke kun til minde om 1864

Ved beskrivelsen af Siegestaube i Berlin, skriver Mogensen dog, at den vist er rejst til minde om den dansk-tyske krig i 1864. Det er ikke helt fyldestgørende, for den er rejst som sejrsminde om tre krige i alt: Krigen mod Danmark i 1864, krigen mod Østrig i 1866 og Frankrig. Men alt i alt er der dog tale om god research bag bogen.

En enkelt farve-detalle vil jeg dog opponere imod: I bo-

Karsten S. Mogensen skriver informativt og sjovt, men kunne godt have gjort personbeskrivelserne lidt mere levende.

gen kalder Mogensen de tyske taxier i Berlin for beige-farvet. Jeg har snakket med tyske taxi-chauffører fra Berlin – og de kalder dem selv med stolthed for elfenbensfarvede. Men det er vist en nuanceforskell.

En fornøjelse

Jeg giver bogen fire stjerner ud af fem, for det er en bog, som lever op til sin genre: Spændingsroman. Der er en god stigende intens spænding. Og hovedpersonen Klaus virker meget troværdig. Og det var en fornøjelse at læse om de mange steder i Berlin, som jeg savner. Karsten S. Mogensen skriver informativt og sjovt om at finde vej på Berlins nye hovedbanegård, som er et fem-etagers glashus.

Hvis jeg skulle give bogen fem stjerner, skulle den nok have haft mere detaljerede personbeskrivelser af Klaus og Nina i bogen. Det vil sige mere fokus på deres forhold, og så have mindre fokus på jagten og handlingen. Men måske er det en smagssag, for jeg er normalt ikke til spændingsromaner.

Karsten S. Mogensen: »Budskabet fra Berlin«. 228 sider, 150 kroner (Forlaget Uhrskov, Skanderborg).

Martin Håstrup
martin@tysk.dk

Martin Håstrup er webmaster på internetportalen www.tysk.dk

